

PROP DE VOSALTRES

El Jubileu de l'any 2025

Estimats diocesans:

L'Església catòlica celebrarà a tot el món el Jubileu de l'any 2025, del 24 de desembre de 2024 al 14 de desembre de 2025. El lema serà «**Pelegrins d'esperança**». El passat dia 9 de maig el papa Francesc en va publicar la Butlla de convocatòria. Aquest Jubileu coincideix, també, amb l'aniversari del Concili de Nicea que es va celebrar l'any 325. Han passat 1.700 anys. Amb aquest record els catòlics mostrem el nostre agraïment al Senyor per aquelles sessions conciliars i pels processos posteriors al llarg dels segles que han fixat els ensenyaments revelats en la Paraula de Déu i que se sintetitzen en les veritats que recitem o cantem en el Credo. El Papa ha demanat, a més, que aquest 2024 sigui un any d'oració a totes les comunitats catòliques perquè els fruits del Jubileu brollin sempre de l'interior del creient.

Un Any Sant, o Jubileu, és un temps de pelegrinatge, oració, penediment i obres de misericòrdia, basat en l'antiga tradició jueva d'un any jubilar de descans, perdó i renovació. Ho podeu comprovar en els nombrosos textos de la Bíblia que heu llegit o escoltat i que són una gran lliçó de vida per a tothom. Us cito solament un text del llibre del Levític: «Declareu sant l'any que fa cinquanta i proclameu la llibertat a tots els habitants del país. Serà per a vosaltres any jubilar; cada un de vosaltres recobrarà la seva propietat i retornarà a la seva família» (25,10). En els següents versicles del mateix capítol citat es tro-

ba el desenvolupament concret del que significa el temps jubilar. Al Nou Testament n'hi ha una referència a l'Evangeli de sant Lluc, quan ens parla de la predicació de Jesús a Natzaret (4,16-30), que diu: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, [...] m'ha enviat [...] a proclamar l'any de gràcia del Senyor». Per a la preparació del gran Jubileu cal donar molta importància a aquest passatge de l'evangeli on els pobres són els destinataris privilegiats de l'acció de Crist.

Dins de la història de l'Església va ser el papa Bonifaci VIII qui va declarar el primer Any Sant el 1300, i ara se celebren cada 25 anys, si bé el papa Francesc va convocar una edició providencial dedicada a la misericòrdia l'any 2015. L'anterior Jubileu es va celebrar l'any 2000,

convocat pel papa sant Joan Pau II quan l'Església catòlica va encetar el tercer mil·lenni.

La crida del papa Francesc a celebrar el pròxim Jubileu la fa en un escrit (butlla) datat el dia 9 de maig, Solemnitat de l'Ascensió del Senyor, que ha titulat «**L'esperança no pot defraudar**» (Rm 5,5). «Sota el signe de l'esperança l'apòstol Pau infonia alè a la comunitat cristiana de Roma. L'esperança també constitueix el missatge central del pròxim Jubileu», diu el Papa en les primeres línies de l'esmentat document, que us n'aconsello la lectura perquè ajuda a obrir les portes del cor a l'experiència de Déu evitant caure en el derrotisme i la indiferència. Els títols dels breus apartats són molt suggeridors: *Una Paraula d'esperança; Un camí d'esperança; Signes d'esperança; Crida a l'esperança; Acorats en l'esperança*. Parla també del sagrament de la Penitència, que ens assegura que Déu lleva els nostres pecats, aconsellant-nos l'assídua assistència a sol·licitar-ne el perdó. Acaba amb una referència a la Mare de Déu, en qui trobem el testimoni més alt de l'esperança, que no és un fútil optimisme sinó un do de gràcia en el realisme de la vida. També ens recorda el Concili de Nicea i convida totes les diòcesis a participar en aquest gran esdeveniment de manera similar a com es realitzarà a Roma.

A la nostra diòcesi concretarem les indicacions del Papa i les informarem amb antelació per poder celebrar com cal aquest Jubileu.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Trobada amb els directors de mitjans de Lleida

El bisbe Salvador va compartir, el passat 17 de maig, un dinar amb els directors dels principals mitjans de comunicació de Lleida. Durant la trobada, que se celebra anualment amb motiu de la Jornada de les Comunicacions Socials, es va repartir entre els periodistes el missatge que el papa Francesc va fer coincidint amb aquesta diada, i que enguany ha dedicat a reflexionar sobre la Intel·ligència Artificial; i el docu-

ment de la Conferència Episcopal Espanyola sobre el mateix assumpte. La trobada va tenir lloc a la Casa de l'Església.

Per una altra part, el bisbe Salvador va presidir el 19 de maig la missa que ofereix en directe La2 de Televisió Espanyola des de Sant Cugat del Vallès, amb motiu de la celebració de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials per l'Ascensió.

CERCA DE VOSOTROS

El Jubileo del año 2025

Queridos diocesanos:

La Iglesia católica celebrará en todo el mundo el Jubileo del año 2025, del 24 de diciembre de 2024 al 14 de diciembre de 2025. El lema será «**Peregrinos de Esperanza**». El pasado día 9 de mayo el papa Francisco publicó la Bula de convocación de este Jubileo. Coincide además con el aniversario del Concilio de Nicea que se celebró el año 325. Han pasado 1.700 años. Con este recuerdo los católicos mostramos nuestro agradecimiento al Señor por aquellas sesiones conciliares y por los procesos posteriores a lo largo de los siglos que han fijado las enseñanzas reveladas en la Palabra de Dios y que se sintetizan en las verdades que recitamos o cantamos en el Credo. El Papa ha pedido además que este año 2024 sea un año de oración en todas las comunidades católicas para que los frutos del Jubileo partan siempre del interior del creyente.

Un Año Santo, o Jubileo, es un tiempo de peregrinaje, oración, arrepentimiento y obras de misericordia, basado en la antigua tradición judía de un año jubilar de descanso, perdón y renovación. Así lo podéis comprobar en los numerosos textos de la Biblia que habéis leído o escuchado y que son una gran lección de vida para todos. Os cito solamente un texto del libro del Levítico: «Declararéis santo el año cincuenta y promulgaréis por el país liberación para todos sus habitantes. Será para vosotros año jubilar; cada uno de vosotros recobrará su propiedad y retornará a su familia» (25,10). En los siguientes versículos del mismo capítulo citado se encuentra el desarrollo concreto de lo que significa el tiempo jubilar. En el Nuevo Testamento hay una referencia en el Evangelio de san Lucas que nos habla de la predicación de Jesús en Nazaret (4,16-30) y dice así: «El Espíritu del Señor esta sobre mí... me ha enviado... a proclamar el año de gracia del Señor». Para la preparación del gran Jubileo hay que dar particularmente importancia a este pasaje del evangelio donde los destinatarios privilegiados de la acción de Cristo son los pobres.

En la historia de la Iglesia es el papa Bonifacio VIII quien declara el primer Año Santo en el año 1.300 y ahora se celebran cada 25 años. Si bien el papa Francisco convocó una edición providencial dedicada a la misericordia en el año 2015. El anterior Jubileo se celebró en año 2000 convocado por el papa san Juan Pablo II cuando introdujo a la Iglesia católica en el tercer milenio.

La llamada del papa Francisco a celebrar el Jubileo próximo lo hace en un escrito (bula) fechado el día 9 de mayo, Solemnidad de la Ascensión del Señor, que ha titulado «**La esperanza no defrauda**» (Rm 5,5). «Bajo el signo de la esperanza el apóstol Pablo infundía aliento a la comunidad cristiana de Roma. La esperanza también constituye el mensaje central del próximo Jubileo» dice el Papa en las primeras líneas del mencionado documento que os aconsejo su lectura porque ayuda a abrir las puertas del corazón a la experiencia de Dios evitando caer en el derrotismo o en la indiferencia. Son muy sugerentes los títulos de los breves capítulos: *Una Palabra de esperanza; Un camino de esperanza; Signos de esperanza; Llamamiento a la esperanza; Anclados en la esperanza*. Habla también del sacramento de la Penitencia que nos asegura que Dios quita nuestros pecados aconsejándonos la asidua asistencia a solicitar el perdón de los mismos. Termina con una referencia a la Madre de Dios, en ella se encuentra el testimonio más alto de la esperanza que no es un fútil optimismo sino un don de gracia en el realismo de la vida. Nos recuerda el Concilio de Nicea y nos invita a que todas las diócesis participen de este magno acontecimiento de modo similar a como se realizará en Roma.

En nuestra diócesis concretaremos las indicaciones del Papa para esta celebración y avisaremos con antelación para conocimiento de todos.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

El nou orgue de la Catedral de Lleida prové del Japó

El nou orgue de la Catedral de Lleida, que es va començar a muntar el passat 2 de maig, és el resultat d'una donació per part de la fundació japonesa Ueno-Gauken, que el tenia instal·lat a l'Ishibashi Memorial Hall de Tòquio. L'instrument, construït entre 1974 i 1975 per la prestigiosa casa alemanya d'orgueneria Klais Orgelbau, va arribar a la capital del Segrià després d'un llarg viatge en vaixell des del Japó fins a Barcelona passant pel Canal de Suez, i del seu trasllat per carretera en tres tràilers. La previsió del Bisbat és que es pugui inaugurar —si tots els terminis de muntatge i harmonització van sobre el que està planificat— amb un concert que se celebrarà coincidint amb la festivitat de Sant Miquel, el proper 29 de setembre. Per a aquesta oca-

sió també es prepara l'edició d'un llibre commemoratiu.

El Bisbat està en converses amb les diferents institucions públiques, amb fundacions d'entitats financeres i amb empreses del terri-

tori per aconseguir cobrir una part de la despesa per instal·lar el nou orgue, que tot i ser elevada, queda lluny de la quantitat que hauria costat construir un instrument nou.

Avança la restauració de l'altar de la Moreneta

La restauració de l'altar dedicat a la Moreneta ubicat a la Catedral de Lleida avança a bon ritme i es manté la previsió de la seva inauguració el 16 de juny. Els treballs els estan fent José Antonio Ferrer i Luis Capdevila, que entre altres actuacions, estan netejant la brutícia acumulada amb l'objectiu de recuperar la policromia original del retaule i el cambril de fusta policromada, que tenen més de 70 anys.

Per finançar la restauració s'han recollit donatius i aportacions, però encara falta part del pressupost. La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida manté obert el canal d'aportacions a través del compte bancari ES56-0081-0455-9300-0204-1708.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Preguem junts pels qui sofreixen les terribles conseqüències de la guerra. Tants joves, tants joves moriran! Demanem al Senyor que ens doni la gràcia de vèncer aquesta bogeria de la guerra, que és sempre una derrota» (13 de març).

@Pontifex_es: «Déu ens ha estimat primer, Ell ens ha esperat. Ens estima i continua estimant-nos. I aquesta és la nostra identitat i la nostra força: som estimats per Déu» (14 de març).

@Pontifex_es: «Algunes persones no aconsegueixen superar la vergonya per

a anar a confessar-se. Però si t'avergonyeixes, significa que no acceptes el que has fet: és un bon senyal. No et quedis presoner de la vergonya, perquè Déu no s'avergonyeix de tu. Ell t'estima sempre» (15 de març).

@Pontifex_es: «En el centre de la vida cristiana està el do de l'amistat amb el Senyor, que ens allibera de la tristesa de l'individualisme i del risc d'una vida sense sentit, sense amor i sense esperança» (16 de març).

Concert d'Arrels Sant Ignasi i informe de Càritas

Un centenar de persones van gaudir, el passat 14 de maig, del tercer concert del projecte «Arrela't a la Música», que s'ha dut a terme a l'Orfeó Lleidatà, organitzat per Arrels Sant Ignasi, la Fundació Orfeó Lleidatà, i la Universitat de Lleida (UdL). Hi van participar 23 cantants formats per les persones que Arrels Sant Ignasi acompanya, alumnat d'educació musical, voluntariat del programa «Lligams» de la Universitat de Lleida i també voluntariat de la mateixa entitat. Aquest concert va ser el resultat de trobades setmanals entre tots els participants per gaudir de la música cantant, tocant algun instrument i preparant-lo.

Per la seva part, Càritas Catalunya va presentar el passat 16 de maig el seu informe sobre l'anàlisi de

la situació de l'ocupació laboral a Catalunya des de la perspectiva de l'actuació de Càritas a través dels processos d'inserció sociolaboral. Les dades diuen que el 49% de les persones ateses per Càritas a Catalunya està a l'atur i que el 24% de les que tenen una feina, la tenen precària i no els permet cobrir les necessitats bàsiques.

Sant Isidre amb més aigua per al camp

El bisbe Salvador va presidir, el dimecres 15 de maig, una missa a l'església de Sant Isidre Llauredor de Gualda, a l'Horta de Lleida, amb motiu de la festivitat de Sant Isidre Llauredor, patró dels agricultors. A l'Eucaristia hi van assistir membres del sector agroalimentari i autoritats locals. Contràriament a la celebració d'ara fa un any, molt marcada per la sequera, les perspectives del sector són millors en aquest aspecte, després de les darreres pluges i de les reserves que acumulen els pantans.

Orles de Batxillerat i Cicles Formatius de l'Episcopal

La Seu Vella va acollir, el 16 de maig, els actes de graduació dels alumnes de Cicles Formatius i de Batxillerat del Col·legi Episcopal.

En total van ser 148 alumnes de Cicles Formatius i 106 de Batxillerat. El bisbe Salvador va presidir l'acte, en què la restauradora i empresària Teresa Carles, mare d'exalumnes del col·legi, va ser l'encarregada d'apadrinar la graduació. Entre els consells que va donar als alumnes, destaquen

els de la importància de mantenir les relacions socials, la salut, estimar la feina, viure el present i la persistència en el treball, entre altres.

A l'acte també hi van participar el director dels Serveis Territorials del Departament d'Ensenyament a Lleida, Claudi Vidal, i la Directora de l'Episcopal, Antonieta Mateus.

REFLEXIONS

Marxo de casa

Un jove, a punt de casar-se, en un dels darrers sopars que feia amb els pares i germans a la llar familiar, els va llegir un escrit. En transcripció l'inici. «El proper divendres encetaré una nova etapa de la meua vida i no voldria fer-ho sense dir-vos algunes coses que porto molt endins. Des de menut m'heu ensenyat i transmès uns valors que m'han fet el que soc. Cada dia he vist en vosaltres l'exemple del que heu predicat i em sento orgullós que hagi estat així perquè penso que valors com la generositat, l'agraïment, el lliurament, la constància, l'afecte, l'altruisme, la sinceritat... en resum, l'amor tan relacionat en nosaltres amb la fe, són difícils de trobar actualment.

Jo he seguit un procés de maduració llarg i amb molts alts i baixos que també heu patit, sempre al meu costat. No trobo un moment important de la meua vida sense la vostra presència. Marxo de casa però sé que seguirà sent casa meua. Mai m'ha faltat res i sempre heu estat a prop quan us he necessitat, tot i que de vegades m'he resistit una mica a la vostra ajuda. La família ha de ser el més important. Ara començarem la nostra amb la Gemma. Us estimo i vull compartir amb vosaltres tots els esdeveniments que vinguin, els bons i els dolents [...].»

Poc podien esperar aquestes paraules els pares que havien viscut els «alts i baixos» del fill «que de vegades m'he resistit a la vostra ajuda». La sembra en la seva vida havia començat «des de menut», en realitat molt abans, perquè fou fill de l'amor. S'ha sentit acompanyat, «sempre heu estat a prop», els pares li han dedicat temps, li han transmès valors i els té com a «exemple del que heu predicat», com a testimonis i referents. L'han ajudat a formular un propòsit: «La família ha de ser el més important» i en ells ha trobat «en resum, l'amor tan relacionat en nosaltres amb la fe». Déu a prop. A més, ha après a ser agraït amb els que l'han ajudat a ser. Per això en dona gràcies. «Honra el pare i la mare... així tindràs llarga vida i seràs feliç» (Dt 5,16).

Aquests pares esdevingueren referència exemplar. És una llàstima que la pèrdua, quasi totalment, de la força de l'exemple i del testimoni de la pròpia vida com a valor fonamental en l'educació i també en l'educació dels fills, faci que molts pares no se'n sentin referents, amb les repercussions que això comporta. Sempre som a temps, però, per refer el camí.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1R 17,1-6 / SI 120 / Mt 5,1-12]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. ■ Dimarts [Fets 11,21b-26; 13,1-3 / SI 97 / Mt 10,7-13]. Sant Bernabé, apòstol, company de Pau, nat a Xipre, on morí; sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alcía, vg. cistercenca.

12. ■ Dimecres [1R 18,20-39 / SI 15 / Mt 5,17-19]. Tortosa: □ Santa

Maria Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel. de Reus, fund. de les Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). Sant Joan de Sahagun, prevere agustí; beata Iolanda (o Violant), religiosa franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Dijous [1R 18,41-46 / SI 64 / Mt 5,20-26]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i dr. de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la

construcció; sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

14. ■ Divendres [1R 19,9a.11-16 / SI 26 / Mt 5,27-32]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dissabte [1R 19,19-21 / SI 15 / Mt 5,33-37]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg., fund. de les adoratrius a Madrid (AESC, 1850); sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), pa-

tró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.; sant Bernard de Menton, rel.

16. ■ Diumenge vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 17,22-24 / SI 91 / 2Co 5,6-10 / Mc 4,26-34]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.; santa Lutgarda, vg.

Diumenge X de durant l'any (B)

COMENTARI

«Tothom que compleix la voluntat de Déu és el meu parent, la meva parenta, la meva mare»

La forma de parlar i d'actuar de Jesús capgira totes les formes de fer habituals entre nosaltres. Un home que predica i al qual no li *ni queda temps per a menjar*: aquest home *ha perdut el seny!* està boig! On s'ha vist un home així! I tirant-les a mal dades, *els mestres de la Llei* l'acusen d'estar endimoniat i això per ells explica per què pot expulsar dimonis (!). Si els dimonis el que volen és entrar dins del cor dels homes i no sortir-ne! És tan absurda aquesta acusació que el mateix Jesús els hi fa veure: *Si un reialme es divideix en faccions que lluiten les unes contra les altres, no pot durar, i si dins d'una família hi ha divisions tampoc no pot durar.* Això ho veiem clarament en els partits polítics o en qualsevol agrupació: dividits estan condemnats a desaparèixer! Per això Jesús ha d'explicar la gran novetat: el que passa és que Jesús ha vingut a instaurar una nova relació entre Déu i els homes, tan nova, que ens estranya a nosaltres mateixos. *Qui són la meva mare i els meus parents?* Nosaltres diríem que els de carn. Però Jesús diu: *Aquests són la meva mare i els meus familiars: tothom qui compleix la voluntat de Déu és el meu parent, la meva parenta, la meva mare.* Evidentment sabem que l'única que ha complert plenament la voluntat del Pare és Maria. Per això ella es Mare per un doble títol: per haver-lo engendrat en el cos però sobretot en el seu esperit; abans en l'esperit que en el cos. I Pau ens fa veure també les coses d'una altra manera: *El nostre cos que és la casa de Déu a la terra serà destruït, però sabem que tenim al cel un altre edifici, obra de Déu no fet de mà d'homes, etern.* La perspectiva cristiana ho capgira tot. Ho veiem en la primera lectura: després del pecat d'Adam i Eva, els primers pares no moren com Déu els hi havia dir: *El dia que en mengis tingués per cert que moriràs.* Al contrari, Déu anuncia la victòria del llinatge de la dona, que és Jesús, sobre el llinatge de la serp, Satanàs. És el que fa Jesús a l'evangeli. I el que vol és que vencem també el mal, com ell.

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 3,9-15)

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre, el Senyor-Déu el cridà i li digué: «On ets?» Ell li respongué: «He sentit que us passejàveu pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat.» Li digué el Senyor-Déu: «Qui t'ha fet saber que anaves nu? ¿És que has menjat del fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?» L'home li digué: «La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat.» El Senyor-Déu digué a la dona: «Per què ho has fet, això?» Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganyat.» El Senyor-Déu digué a la serp: «Ja que has fet això, seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs. T'arrossegaràs sobre el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigueu enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap i tu l'atacaràs al taló.»

▶ Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel la redempció generosa.*

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 4,13-5,1)

Germans, l'Escriptura diu: «Em sento ple de fe, i per això he parlat.» Nosaltres, doncs, que tenim el mateix Esperit de la fe, també ens sentim plens d'aquesta fe, i per això parlem, i sabem que aquell qui ressuscità Jesús, el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb Jesús i ens portarà a la seva presència juntament amb vosaltres. Perquè tot això és ben bé vostre; així la gràcia de Déu, que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent, farà que sigui desbordant l'acció de gràcies a la seva glòria. Per això no ens desanimem. És veritat que la vida d'homes que vivim per fora es va consumint, però la que vivim dins nostre es va renovant cada dia, perquè el pes lleuger del que ara sofim, i que dura tan poc, va acumulant un pes incomparable de glòria que durarà sempre. I nosaltres no apuntem a això que veiem, sinó a allò que no veiem, perquè les coses que veiem passen, però les que no veiem duren per sempre. El nostre cos, que és la casa i el tabernacle de Déu a la terra, serà destruït, però sabem que tenim al cel un altre edifici, un temple que és obra de Déu, no fet de mà d'homes, etern.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 3,20-35)

En aquell temps, Jesús entrà a casa amb els deixebles, i tornà a reunir-s'hi tanta gent que no els quedava temps ni de menjar. Quan els seus sentiren dir el que feia hi anaren per endur-se'l, perquè deien que havia perdut el seny. Per altra banda, els mestres de la Llei que havien vingut de Jerusalem deien que estava posseït per Beelzebul, i que treia els dimonis pel poder del rei dels dimonis. Jesús els cridà i els rebatia valent-se de paràboles. Els deia: «Com pot ser que Satanàs vulgui treure fora Satanàs? Si un reialme es divideix en faccions que lluiten les unes contra les altres no pot durar gaire temps. I si dins d'una família hi ha divisions, tampoc no pot durar. Igualment, si el regne de Satanàs s'ha dividit en faccions que lluiten entre elles ja no se sosté: no pot pas durar. A casa d'un guerrier valent ningú no pot penetrar-hi per prendre-li el que té sense encadenar-lo abans; només així li podrà saquejar la casa. Us ho dic amb tota veritat: Per més pecats que un home cometés i per més blasfèmies que proferís, Déu està disposat a perdonar-lo, però el qui injuria l'Esperit Sant, Déu no el perdonarà mai i sempre serà reu del seu pecat.» Jesús va fer aquesta afirmació perquè deien que tenia un esperit maligne. Després arribà la seva mare amb els seus familiars, i de fora estant el fan cridar. La gent que seia al voltant d'ell li diu: «La vostra mare i els vostres parents són aquí fora, que us volen veure.» Ell els respon: «Qui són la meva mare i els meus parents?» Llavors mirant els que seien tot al voltant, diu: «Aquests són la meva mare i els meus familiars: tothom qui compleix la voluntat de Déu és el meu parent, la meva parenta, la meva mare.»

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 3,9-15)

Cuando Adán comió del árbol, el Señor Dios lo llamó y le dijo: «¿Dónde estás?». Él contestó: «Oí tu ruido en el jardín, me dio miedo, porque estaba desnudo, y me escondí». El Señor Dios le replicó: «¿Quién te informó de que estabas desnudo?, ¿es que has comido del árbol del que te prohibí comer?». Adán respondió: «La mujer que me diste como compañera me ofreció del fruto y comí». El Señor Dios dijo a la mujer: «¿Qué has hecho?». La mujer respondió: «La serpiente me sedujo y comí». El Señor Dios dijo a la serpiente: «Por haber hecho eso, maldita tú entre todo el ganado y todas las fieras del campo; te arrastrarás sobre el vientre y comerás polvo toda tu vida; pongo hostilidad entre ti y la mujer, entre tu descendencia y su descendencia; esta te aplastará la cabeza cuando tú la hieras en el talón».

▶ Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 4,13-5,1)

Hermanos: Teniendo el mismo espíritu de fe, según lo que está escrito: «Creí, por eso hablé», también nosotros creemos y por eso hablamos, sabiendo que quien resucitó al Señor Jesús también nos resucitará a nosotros con Jesús y nos presentará con vosotros ante él. Pues todo esto es para vuestro bien, a fin de que cuantos más reciban la gracia, mayor sea el agradecimiento, para gloria de Dios. Por eso, no nos acobardamos, sino que, aun cuando nuestro hombre exterior se vaya desmoronando, nuestro hombre interior se va renovando día a día. Pues la leve tribulación presente nos proporciona una inmensa e incalculable carga de gloria, ya que no nos fijamos en lo que se ve, sino en lo que no se ve; en efecto, lo que se ve es transitorio; lo que no se ve es eterno. Porque sabemos que, si se destruye esta nuestra morada terrena, tenemos un sólido edificio que viene de Dios, una morada que no ha sido construida por manos humanas, es eterna y está en los cielos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 3,20-35)

En aquel tiempo, Jesús llegó a casa con sus discípulos y de nuevo se juntó tanta gente que no los dejaban ni comer. Al enterarse su familia, vinieron a llevárselo. Porque se decía que estaba fuera de sí. Y los escribas que habían bajado de Jerusalén decían: «Tiene dentro a Belzebú y expulsa a los demonios con el poder del jefe de los demonios».

Él los invitó a acercarse y les hablaba en parábolas: «¿Cómo va a echar Satanás a Satanás? Un reino dividido internamente no puede subsistir; una familia dividida no puede subsistir. Si Satanás se rebela contra sí mismo, para hacerse la guerra, no puede subsistir, está perdido. Nadie puede meterse en casa de un hombre forzudo para arramblar con su ajuar, si primero no lo ata; entonces podrá arramblar con la casa.

En verdad os digo, todo se les podrá perdonar a los hombres: los pecados y cualquier blasfemia que digan; pero el que blasfeme contra el Espíritu Santo no tendrá perdón jamás, cargará con su pecado para siempre». Se refería a los que decían que tenía dentro un espíritu inmundo.

Llegan su madre y sus hermanos y, desde fuera, lo mandaron llamar. La gente que tenía sentada alrededor le dice: «Mira, tu madre y tus hermanos y tus hermanas están fuera y te buscan». Él les pregunta: «¿Quiénes son mi madre y mis hermanos?». Y mirando a los que estaban sentados alrededor, dice: «Estos son mi madre y mis hermanos. El que haga la voluntad de Dios, ese es mi hermano y mi hermana y mi madre».